

Piershilsebos januari 2012. AMY

Vandaag een mooie ervaring opgedaan met Amy. Ze is al 12 /2 jaar en gezien haar leeftijd wat stram in de benen, doof en zoals iedere hond na 10 jaar, heeft ze een beetje staar. Ze is de moeder van Ruby, Indy en Djessy en grootmoeder van Easy en Fury. Daarnaast de moeder van 18 pups..

Elke ochtend gaan we met alle 6 onze honden naar het Piershilse bos en maken daar een heerlijke wandeling. Bij vertrek krijgt Amy een tilletje om in de auto te springen en als we terug gaan zijn de beentjes weer gesmeerd en springt ze zelf vlot in de auto. Deze wandelingen zijn voor haar bewegingsapparaat erg belangrijk.

Het wandelgebied bestaat uit bos, omzoomd door sloten met rietkragen, rondom akkers met ruimte genoeg om heerlijk te rennen en te vliegen. Amy loopt altijd net iets voor ons of net iets achter ons. Af en toe verdwijnt ze het bos in om een spoor te volgen, ze loopt zo op haar eigen tempo en doet haar eigen ding.

Zo ook vanmorgen, iedereen was al ver vooruit, terwijl Amy ongeveer 5 meter voor ons uit ineens omdraait, stilstaat met pootje hoog en zich niet meer verroerd. Verbaasd over deze situatie (misschien lag er iets te eten) wilde we haar aanmoedigen om door te lopen. Maar nee ze bleef roerloos staan. Ik dacht nog, roepen is zinloos want ze is toch doof. Ze zou dan toch een fazant voorstaan?? Dat zou toch te gek zijn op haar leeftijd !!

Op dat moment komen de andere honden terug die ook verwaaiing krijgen, draaien nog een slag en ja hoor ze stoten er een fazant uit. Wat een verrassing, dat Amy op haar hoogbejaarde leeftijd en puur vanuit aanleg, ons hiermee verrast. Haar neus is nog steeds optimaal.

Wat een waardevol moment om in het geheugen op te slaan als zij er straks niet meer is. Mijn ogen prikken een beetje van ontroering.